

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2943/2023
06.12.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Миле Крстић, адвокат из ..., против туженог „Хеба“ а.д. Бујановац, чији је пуномоћник Данило Дозет, адвокат из ..., ради уплате премије за добровољно пензијско осигурање, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2752/13 од 06.11.2013. године, у седници већа одржаној дана 06.12.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2752/13 од 06.11.2013. године у ставу првом изреке.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2752/13 од 06.11.2013. године у ставу првом изреке.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању, Судска јединица у Бујановцу П1 951/12 од 04.07.2013. године, тужени је обавезан да уплати премије за добровољно пензијско осигурање код „Дунав“ Друштва за управљање добровољним пензијским фондом АД из Београда у корист тужиоца, за период од 01.03.2006. године до 03.02.2009. године, у месечним износима од по 3.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од 21. у месецу на износ из претходног месеца до исплате, као и да тужиоцу надокнади парничне трошкове у износу од 59.220,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 2752/13 од 06.11.2013. године, ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у делу који се односи на досуђене износе премије за добровољно пензијско осигурање у корист тужиоца у месечним износима од по 3.000,00 динара за спорни временски период. Ставом другим изреке, првостепена пресуда је укинута у делу који се односи на камату и парничне трошкове, те је у том делу предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. ЗПП.

Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за дозвољеност ревизије на основу члана 404. ЗПП, јер у овој врсти спора не постоји потреба за уједначавањем судске праксе. Побијаном пресудом не одступа се од важеће судске праксе и правног става Врховног касационог суда усвојеног на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда одржаној 07.06.2019. године.

Са изнетих разлога, на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, није дозвољено одлучивање о ревизији туженог која је изјављена као посебна ревизија и одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије и применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија туженог није дозвољена.

У парницама из радних односа у којима се тужбеним захтев односи на новчано потраживање за дозвољеност ревизије меродаван је општи режим садржан у одредби члана 403. став 3. ЗПП. Према овој законској одредби ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба је у овом спору ради уплате доприноса за добровољно пензијско осигурање поднета 22.11.2012. године, вредност предмета спора је по члану 28. ЗПП 99.000,00 динара и не прелази законски цензус који омогућује изјављивање ревизије.

Из наведених разлога, на основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

**За тачност отправка
заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**